

L'actual mercat de
grans i de patates
Clixé Guàrdia

EL MERCAT DE L'AVENIR

Un dels problemes urgents a resoldre en nostra ciutat és, sens dubte, el problema del *Mercat de l'avenir*.

Fa molt de temps que es ve parlant de resoldre aquest aspecte de les nostres necessitats més elementals i imperioses, sense, però, que mai s'hagi intentat escometre aquest problema per a donar-hi una solució definitiva.

Avui aprofitem l'avinentesa de col·laborar en aquest volum de LA GRALLA, per a fer algunes consideracions respecte el que podria i hauria d'ésser el Mercat.

I, en parlar d'aquest aspecte de la nostra vida ciutadana, cal que diferenciem el doble significat d'aquest mot: perquè una cosa és el *Mercat de Granollers*, nom genèric amb el qual volem designar el mercat setmanal que es celebra a les nostres places i carrers tots els dijous, i altra és el *Mercat de la ciutat*, nom específic amb el qual nomenarem l'edifici o allotjament que haurà d'aixecar-se per fer les operacions diàries de la compra-venda dels productes de primera necessitat. Aspectes diferents, en definitiva, però que van íntimament lligats un amb l'altre.

A Granollers li manca un edifici per a mercat diari; un edifici modern, higiènic, ben emplaçat, de fàcil accés. Però també li manca ordenar i urbanitzar el seu mercat setmanal, de manera que sense perdre la seva fesomia pròpia —aquest regust tan característic que té,— reuneixi les condicions necessàries per al seu millor desenvolupament i es puguin evitar els atapeïments que en certes hores del mercat es produeixen.

Per intentar resoldre aquest segon problema, cal tenir en compte els ingredients del mateix: quantitat extraordinària de públic (venedors, compradors, transeunts, etc.), gran nombre de vehicles de totes menes, i una xarxa de carrers relativament petita i estreta.

El problema del nostre mercat setmanal, més que res, és un problema de circulació, de *tràfec*, i de separació i desembarassament de les seccions que el formen.

Busqueu un lloc d'estacionament per a vehicles; treieu el mercat de primeres matèries de la Porxada (per a portar-lo al seu lloc adequat); doneu més extensió a algunes seccions del mateix, com per exemple la del bestiar, al que podria trobar-se un allotjament a resguard de les inclemències del temps; i amb tot això haurem aconseguit ordenar-lo un bon xic. Perquè cal no fer-se massa il·lusions,

ni perdre de vista que el nostre mercat setmanal, de gloriosa tradició i d'un tipisme com en lloc més no el trobareu, ha de fer-se al redós de la Porxada. I dic això, perquè davant de rumors oficiosos respecte de certs projectes urbanístics, hom no oblidí que el nostre mercat no pot encabir-se en cap eixopluc, impossible en la seva totalitat, per la seva grandària o volum, i que el seu tipisme i la seva tradició milenària van íntimament lligats amb la Porxada que el presideix i els carrers que l'envolten, les pedres dels quals l'han vist créixer fins al punt de no cabre en el marc que l'envolta.

Pel que fa a la Porxada, cal bandejar-ne ràpidament el mercat de primeres matèries, com dèiem més amunt i restituir-la a la seva funció pròpia i dignificar-la en el seu aspecte artístic.

Per finalitzar, cal tenir en compte que l'edifici que s'aixequi per a la venda diària, ha d'ésser un edifici emplaçat en lloc cèntric, equidistant dels extrems de la ciutat (no podem pas pensar en bastir dos mercats); de fàcil accés, al costat del carril i la carretera i aïllat de la circulació.

S'han donat diverses opinions sobre el particular, però una cosa és evident, i és que no ens sobren precisament llocs per a emplaçar-lo. A Granollers estem mancats de places i llocs d'expansió, amb vegetació per on respirar.

S'ha parlat del Parc de l'estació de M. Z. A. per emplaçar-hi el mercat (part de migdia). Potser haurem de convenir que és un dels pocs llocs de què disposem, encara que el seu espai no és sobrer.

Respecte el parc o jardins embrionaris de la part Nord, crec que no podem pensar en crear-hi allí el futur parc de Granollers. Resulta petit. Si mai volem crear uns pulmons per a la ciutat, no els hi fem petits, que prou faltada n'està, la pobre, d'arbres i flors per on li sigui fàcil de respirar.

Ara, que mentre ens fem la il·lusió que tenim un parc o uns jardinetes, i no disposem d'altra cosa, respectem-ho i cuidem-ho com si fos de veritat, i no hi posem sofisticacions de cap mena.

M. LASSUS I PECANINS
Arquitecte